

„Či-či, Stanka! . . .“

Stanka rožam liste šteje:

„En, dva, tri . . .“

Stanka solnčecu se smeje:

„Hi-hi-hi!“

Priletijo sem iz gozda

ptičke tri:

„Dobro jutro, dobro jutro,

Stanka ti!“

„Dobro jutro, dobro jutro,

ptičke tri!

Prav, hm, prav, da ravno zdaj ste

prišle mi.

Slejte, bel oblaček z gore

tam hiti,

poletite, prinesite

sem ga mi!

V njega vas bom, ptičke, vpregla:

Hi-ho-hi!

In vozila bom okrog se

do noči.“

Ptičke grenko povesile

so oči

in dejale Stanki tiho:

„Či-či-či!“

Hm, pri vratih Milka skrivno

se smeji,

kaj da Stanka tako hudo

se drži? . . .



Cvetko Slavin.

